

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

FLYGLÄGER PÅ SILJAN. — FOTO. STÅLBERG J:OR, ESKILSTUNA. *

24:DE ÅRG.

DEN 18 FEBRUARI 1923

N:O 21.

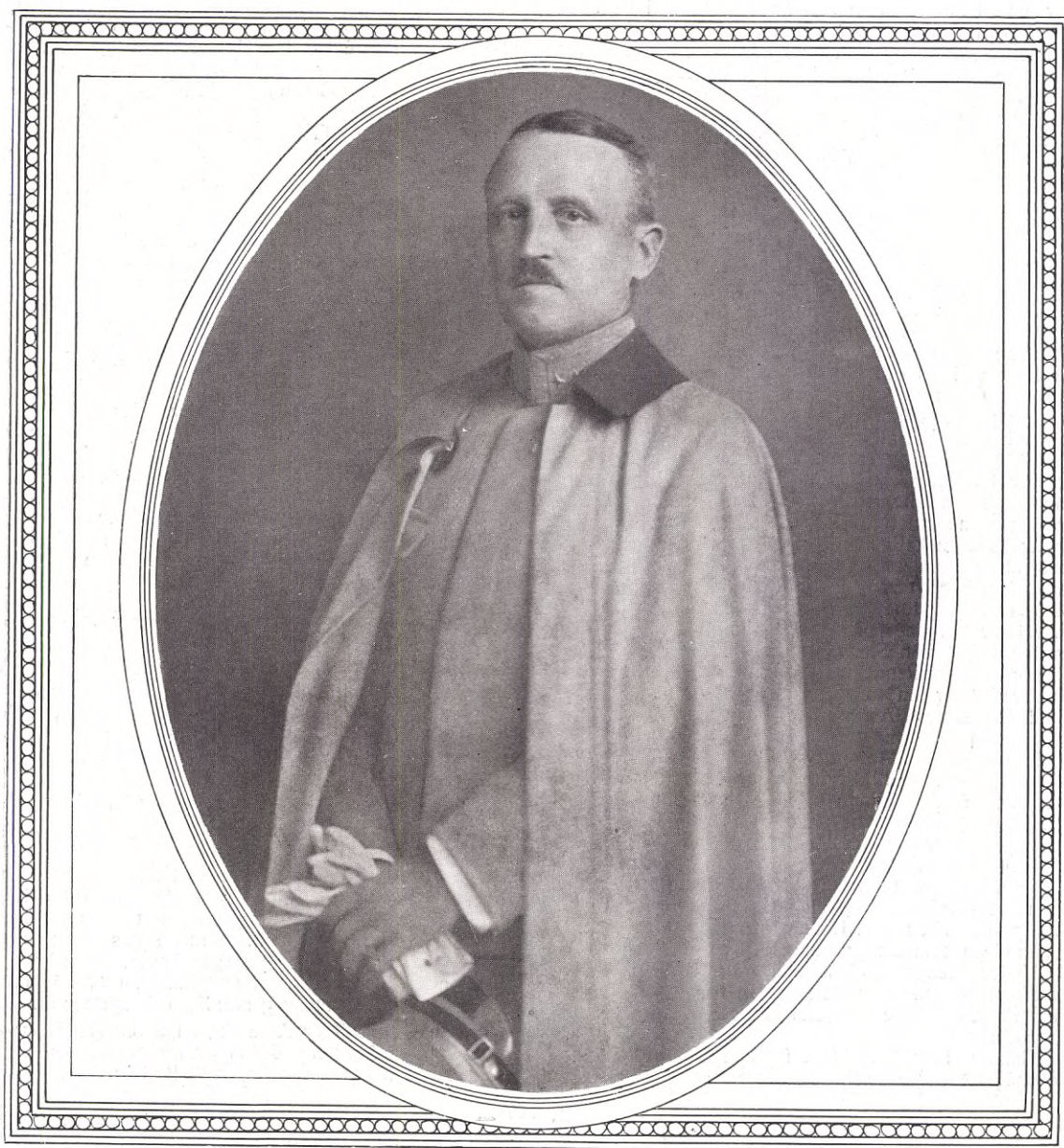

foto. Jager. SÖ.

Karl Amundson

KHed: Gods Ritbyrå & Klichéanstalt, Öbg.

KARL AMUNDSON.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Den internationella luftfartsutställning med åtföljande flygtävlingar, som kommer att anknytas till den stora jubileumsutställningen i Göteborg innevarande år, riktar i högre grad än föret uppmärksamheten på de män, som i vårt land företrädesvis gjort sig förtjänta om aeronautikens utveckling. Främsta rummet bland dessa intager tvivelsutan överstelöjtnanten Karl Amundson.

Karl Albert Byron Amundson är född i Grythytted i Nerike den 29 nov. 1873 samt son till översten Albin Amundson och hans maka Alma Helena Albertina Godtknecht. Efter avlagd mogenhetsexamen ägnade han sig åt den militära banan, blev 1894 underlöjtnant v. K. Fortifikationen och avancerade sedan i vanlig ordning, tills han 1904 blev kapten. Från 1906 innehade han förordnande som lärare först vid artilleri- och ingenjörshögskolan och därefter vid sjökrigshögskolan. År 1911 vart han militärattaché i Paris, å vilken post han kvarstod till år 1915. Under åren 1912—18 tjänstgjorde han även som militärattaché i Belgien. År 1915 utnämndes han till major och chef för fälttelegrafkåren och därmed även till chef för arméns flygväsende samt beforderades 1918 till sin nuvarande ställning som överstelöjtnant och chef för Svea ingenjörkår. Under krigsåren bedrev han militärstudier vid franska och belgiska arméerna, delvis vid fronterna, samt även vid tyska och spanska arméerna. 1916 anlätades han som ledamot av den då tillsatta försvarsberedningen.

Överstelöjtnant Amundson har, som nyss antytts, framför allt gjort sig känd genom den bemärkta och ledande ställning han intagit inom svensk aeronautik. Hans namn har varit förbundet med det mesta av vad som inträffat på detta område. Redan 1897 deltog han som en av de allra första svenskarne i ballonguppstigningar. Året därpå företog han sin första självständiga ballongfärd. Tillsammans med dåvarande kaptenen Salomon tog han initiativet till det den 15 december 1900 stiftade Svenska Aeronautiska Sällskapet, vilket är en av världens äldsta sammanslutningar på detta område. Sällskapet uppställde såsom sin arbetsuppgift att uppmuntra aeronautisk verksamhet i alla dess grenar, att anordna ballonguppstigningar i militära och vetenskapliga syften och att för övrigt genom litteratur och föredrag sprida kännedom och kunskap om luftfarten och dess betydelse.

År 1902 anskaffade Aeronautiska Sällskapet genom insamling bland medlemmarne en egen ballong, den välbekanta "Svenske", om 1600 kubikmeter. Med denna ballong företog Amundson en färd, som ifråga om tid är den längsta som företagits från Sverige. Den sträckte sig från Stockholm över Kalmar och Skåne till trakten av Randers på Jylland, där landning verkställdes efter en tur, som varat 26 timmar. Denna färd torde näst Andrées vara den märkligaste, som ägt rum i vårt land.

Inom Svenska Aeronautiska Sällskapet och Kungl. Aeroklubben, vartill namnet numera förändrats, har Amundson alltid intagit en ledande ställning, ständigt besjälad av ett okuvligt intresse för luftfarten. Med en orubblig tro på dess framtida kulturella betydelse har Amundson genom talrika utländska studieresor nog följt den tekniska utvecklingen. Så gott som alla mera betydande företag inom svensk aeronautik ha pläгат i en eller annan form kunna räkna med Amundson som ett av sina kraftigaste stöd.

Under många år har han varit K. Aeroklubbens ordförande och efter återkomsten från tjänstgöringen i Paris och Bryssel fungerat som sådan jämväl i klubbens arbetsutskott.

Genom sin vidsträckt erfarenhet och stora arbetsförmåga har Amundson varit särskilt väl skickad att

mottaga uppdrag såsom ledare eller ledamot av de kommittéer, vilka tid efter annan haft till uppgift att förbereda olika aeronautiska frågor.

År 1919 förordnades Amundson sålunda till ordförande i den då tillsatta flygkommissionen, vilken erhöi i uppdrag att utreda orsakerna till de alltför talrika flygolyckorna samt avgiva förslag till ordnande av en del för arméns och marinens flygväsenden gemensamma frågor. Denna kommission avslutade sina arbeten år 1921 med betydande resultat; bl. a. avlämnade den förslag till omfattande gemensamma materialnormer för flygplanstillverkning, en flyglära m. m. Under åren 1919—21 var han tillika ordförande i svenska delegationen för åstadkommande av en skandinavisk lufttrafikkonvention, varigenom ett viktigt bidrag lämnades till de traktater, som för närvarande hålla på att ingås mellan de nordiska länderna i fråga om lufttrafiken: den svensk-danska traktaten har redan för någon tid sedan ratificerats.

Under åren 1920—21 var Amundson ordförande hos Stockholms stads flyghamnsdelegerade och under åren 1919—21 ledamot i lufttrafikkommittén — båda uppdrag av synnerligen krävande beskaffenhet. Sistnämnda kommitté framlade bl. a. fullständiga förslag till huvudlufthamnar såväl för luftskepp som flygplan i Stockholm, Göteborg och Malmö, vilka hamnar voro avsedda att administreras av staten. Av dessa hamnar är den i Göteborg redan under anläggning tack vare betydande kommunala bidrag och ett för ändamålet bildat enskilt bolags mellankomst samt anslag av staten ur arbetslöshets hjälpfonderna. Om frukterna av dessa arbeten i övrigt för närvarande äro mindre synligt framträdande, beror detta uteslutande därpå, att vårt land under nuvarande tidsförhållanden nödgats ålägga sig en viss passivitet för lufttrafikens vidkommande. Men lika okuvligt framåtskridande som luftfarten trots allt är, lika ofortruen har Amundson gripit sig an med de nya arbetsuppgifter, som erbjudit sig, utan hänsyn till det motstånd, vilket ofta kunnat resa sig mot deras realiserande. För närvarande intager han sålunda en ledande ställning inom det förberedande arbetet för internationella luftfartsutställningen och flygtävlingarna i Göteborg, om vilka ovan erinrades. Amundson är nämligen ordförande i organisationskommittén för de internationella flygtävlingarne och ledamot av styrelsen för ILUG. Samtidigt härmed är han ordförande i kommittén för Sveriges deltagande i den internationella luftfartskongress, som skall hållas i London instundande sommar.

I egenskap av styrelseledamot i Fédération aeronautique internationale har Amundson vid de senare årens kongresser varit i tillfälle att bidra till ett flertal viktiga frågor upptagande till behandling.

Av hedersbetygelser, som kommit överstelöjtnant Amundson till del, må nämnas, att han är hedersledamot i svenska, danska och finländska aeroklubbarna och ledamot av K. krigsvetenskapsakademien.

För övrigt har han tagits i anspråk som styrelseledamot bl. a. i K. Automotorklubben och i Svenska Centralföreningen för idrottens främjande.

Även i vida kretsar utanför vårt lands gränser har överstelöjtnant Amundson gjort sig känd och i hög grad värderad icke blott genom sitt målmedvetna och gedigna arbete i luftfartsintressenas tjänst, utan även genom de personliga egenskaper, genom vilka han inom alla kretsar, med vilka han trätt i beröring, förstätt tillvinna sig aktning och sympatier.

Sedan år 1903 är Amundson i äktenskap förenad med Blenda Millberg, dotter av grosshandlaren Seth Millberg och dennes maka, född Bothén.

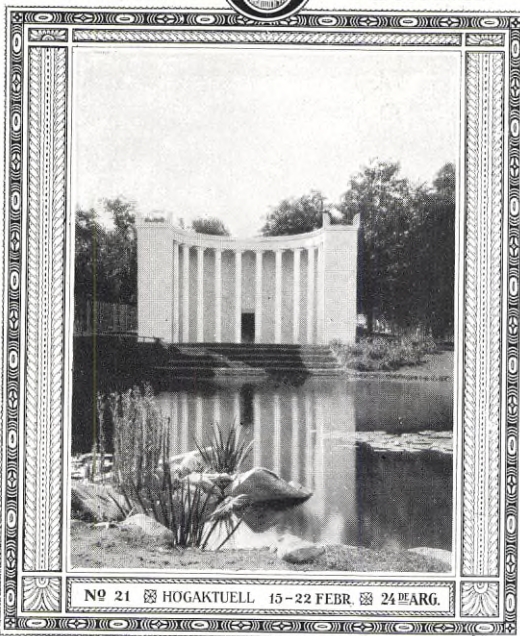
Stora Teatern i Göteborg, som för icke länge sedan tog det viktiga steget att införliva den stora operan med sin repertoar, har i dagarna fortsatt på den sålunda inslagna vägen genom att upptaga "Madame Butterfly", som i likhet med det föregående operaprogrammet, Tannhäuser, blev en stor succès. Det är med glädje man kan konstatera denna mera krävande konst-arts framgång.

Såväl de uppträdande — i titelrollen fru Lejdström och i den unge engelske sjöofficerens parti herr Martin Öhman jämte övriga rollinnehavare — som regi och dekorationer stodo på en anmärkningsvärt hög konstnärlig nivå.

Nederst:

"MADAME BUTTERFLY" Å GÖTEBORGS STORA TEATER: Herr Martin Öhman (Linkerton) samt fruarna Elin Lejdström (Butterfly) och Signe Rydberg-Eklöf (Suzuki).

18 Febr. 1923 Lösnummer 35 öre
HVAR 8 DAG
 • ILLUSTR. • • MAGASIN •

OMSLAGSVIGNETT TILL FÖRELIGGANDE N:R 21.

I mörkbrun dubbeltonfärg.

Idrottshallen å Jubileumsutställningen i Göteborg 1923. Efter foto. för det praktarbetet "Göteborg under 300 år" av Carl Lagerberg och Otto Thulin som nyligen utkommit å Meaéns Bokhandels A.-B:s förlag i Göteborg, utfört i överlägset boktryck å Wald. Zachrissons Boktryckeri A.-B:s officiner därstädes.

Vår nya följetong
DEN FÖRFÖLJANDE EVA

av
 Beatrice Heron-Maxwell
 och
 Florence E. Eastwick

tager sin början i nästa nummer och kommer säkerligen att i hög grad fånga läsarnes intresse. Den förenar nämligen på ett synnerligen lyckligt sätt en vacker kärleksberättelses hela romantik med en välgjord detektivromans starka spänning. Huvudpersonerna äro sympatiskt tecknade — den från kriget hemkomne unge hjälten i all sin friska naturlighet, den unga självförsörjande flickan med sitt kvinnligt goda väsen och sist, men icke minst, den fångslande och rikt begåvade unga dam, som på ett utomordentligt skickligt sätt uppträder som detektiv under den serie av förbryllande händelser, varav berättelsen är fylld. »Den förföljande Eva» är samtidigt ett arbete, där den goda litterära smaken finner god tillfredsställelse.

Foto. Allarå, Gbg.

Kliché: Gots Bildbyrå & Kliché-matån, Öbg.

EN AV KARL XII BUREN UNIFORM I NÜRNBERG.

FÖR HVAR 8 DAG AV MAX SCHÜRER VON WALDHEIM.

Såsom bekant är, förvaras i Livrustkammaren i Stockholm den dräkt, som Karl XII bar den 30 november 1718, då han stupade framför Fredriksstens fästning i Norge. Denna dräkt är med tillhörande värja avbildad i Hvar 8 Dag, 14:e årg. n:o 9, för den 1 december 1912.

Mindre känt torde vara, att även i Nürnberg finnes en uniform, som burits av Karl XII. En sådan dräkt förvaras nämligen därstädes i *Germanisches Nationalmuseum*, där den är uppställd i kostymsamlingen i det stora rummet N:o 59 i övre våningen.

Denna dräkt består av blå klädesrock, väst, knäbyxor, skjorta, kragstövlar, trekantig hatt och sabelkoppel. Denna dräkt är sålunda icke så fullständig som Stockholmsdräkten, till vilken även hör kapp, halsduk, 2 par strumpor, handskar, järnsprorrar, och om man vill räkna den till dräkten, även värja.

Nürnberg-dräkten har även andra avvikelser från kläderna i Stockholm. Särskilt äro rocken och hatten i Nürnberg mer utstofferade. Rocken är försedd med rött foder och har framtill ungefär vid midjan två messingsknappar. De motsvarande knapphålen äro blinda, d. v. s. blott påsydda och försedda med en guldtråns. Till höger och vänster äro stora ficklock, dock utan fickor.

Den långa västen är av gult bomullstyg med knappar såsom på rocken och med snett ställda ficklock, även här utan fickor. Sabelkopplet av sämskskinn är förmedels ett messingspänne spänt direkt på västen. Byxorna äro av samma tyg som västen. Skjortan är av vitt linne och struken i talrika smala veck (plisserad). Kragstövlarna äro av svartbrunt läder. Den svarta hatten är försedd med bred guldbård.

Några mått på de olika persedlarna kunna vara av intresse. Rocken är i ryggen 98 cm. lång och omkring midjan 92 cm. Den är dock tydligen icke avsedd att knäppas. Västen är kring midjan 89 cm. och byxornas midjevidd är 86 cm. Västen är 81 cm. lång och byxorna 60,5 cm. långa. Sabelkopplet är kring midjan i den mest använda vidden 90—91 cm. Stövlarnes fotlängd är 28,5—29 cm.

Dräkten är påklädd en mannequin, vilken är försedd med ett i trä skuret och målat huvud, som avser att vara en porträttbild av konungen och som enligt upp-

KARL XII:S UNIFORM I GERMANISCHES MUSEUM I NÜRNBERG.

Genom vår artikelförfattares tillskyndan för första gången nu fotograferad och här reproducerad. — *Kliché: Sjöberg, Öbg.*

gift skulle vara denne mycket lik. Så är ju icke precis förhållandet, om man nog också kan se, att träsnidaren avsett att göra en bild av Karl XII. Mannequinen är placerad inne i en glasmonter, där även andra kostymer förvaras. Den förvaras i sittande ställning på en tidstrogen pryddig barockstol. Den har icke fört varit fotograferad, varför undertecknad vid ett besök i Nürnberg under sistlidne december ombestyrde ett fotografi, som även här meddelas.

Hur har nu denna Karl XII-dräkt kommit till Nürnberg? Museikatalogen uppger, att den av konungen själv blivit skänkt till tyghuset därstädes vid Karls besök i Nürnberg. Denna uppgift torde t. v. ej heller kunna bestridas. Däremot synes det föga troligt att, såsom av en tysk 1700-talsförfattare (Murr) påstås, konungen skulle ha burit denna uniform i slaget vid Pultava. Utan tvivel har emellertid dräkten sedan 1700-talets tidigare år befunnit sig i Nürnberg, och tråhuvudet bär alla på av att vara då förfärdigat.

På sin snabbritt från Pitești i Valakiet till Stralsund 27 oktober - 11 november 1714 passerade Karl XII även Nürnberg, troligen (omkring) den 8 november. Veterligen har Karl XII endast vid detta tillfälle sett Nürnberg. Kanske bar han under färden dit här ifrågasvarande dräkt. Detta skulle i så fall även kunna för-

klara dennas från konungens vanliga uniform avvikande utseende. Grannlåtarna voro väl avsedda såsom förklädnad. Nu kan man tänka sig, att Karl från Nürnberg, alltså på vägen över Bamberg, Würzburg, Hanau och Cassel mot Stralsund, önskade bära en ännu mer skyddande förklädnad, och att han därför i Nürnberg skaffat sig en ny dräkt och där kvar ämnat den gamla. Men osannolikt är dock, att konungen själv under sin vistelse i Nürnberg skulle såsom gåva från sig ha överlämnat dräkten till staden, ty härigenom skulle han ju ha röjt sitt inkognito, och detta gällde det dock just nu att så väl som möjligt bevara.

Huru härmed än förhåller sig är den i Nürnberg förvarade Karl XII uniformen ett intressant minne, vars bild väl försvarar sin plats bland de många svenskminnen på utländsk mark, som redan av Hvar 8 Dag återgivits.

Pressfotos.

VÄRLDSMÄSTERSKAPSTÄVLINGAR I HASTIGHETSÅKNING PÅ SKRIDSKOR I STOCKHOLM den 10-11 februari. I. v. Det finska laget med segraren, VÄRLDSMÄSTAREN C. THUNBERG (X). Fr. v. T. Ovaska, J. Skutnabb, C. Thunberg, W. Bergström, samtliga från Helsingfors samt Wallenius, Tammerfors; t. h. Pre. miärlöjtnant H. STRÖM, Kristiania, vars åkning ådrog sig aldeles särskild uppmärksamhet ehuru envis otug hindrade honom från att vinna fullt rättvisa för sin överlägsna konst. Vann dock 1:a pris på 10,000 m.

Klick: Aug. Sjöbergs Klitcheanäl, Gbg.

Världsmästerskapstävlingarne i hastighetsåkning på skridskor voro i år forlagda till Stockholm och gingo av stapeln den 10 och 11 februari. De förnämsta löpare som världen för närvarande äger jämte våra egna — norrmän, finnar, ryssar — mötte och tävlingarne blevo också i hög grad spännande och intressanta. På lördag löptes distanserna 500 och 5,000 meter därvid finnen C. Thunberg segrade å 500 m. med tid 45,2 sek. med Oscar Olsen, Norge, å andra plats, och ryssen J. Melnikoff å 5,000 m. med tid 9,06 min. med Thunberg som tvåa.

På söndagen gällde det 1,500 och 10,000 meter och resultaten blevo att Roald Larsen, Norge, segrade å 1,500 m. med tid 2,24,9 min. med C. Thunberg, Finland, på andra plats, och å 10,000 m. vann Harald Ström, Norge, överlägset med den brillianta tiden av 17,58,4, tvåa Ole Olsen, Norge. Resultatet av samtliga tävlingar blev att finnen Claes Thunberg blev världsmästare, en välförtjänt framgång för den energiske och sympatiska idrottsmannen.

hållit det önskvärda i att dess skelett förvärvades för vetenskapligt ändamål. Riksmuseum har också inlöst skelettet för 300 kronor.

Foto. Reimers, Gd,fa.

Klick: Aug. Sjöbergs Klitcheanäl, Gbg.

DEN I FAGERVIKEN VID GÄVLE FUNNNA VALEN, en sillval-hona om 13½ m. längd.

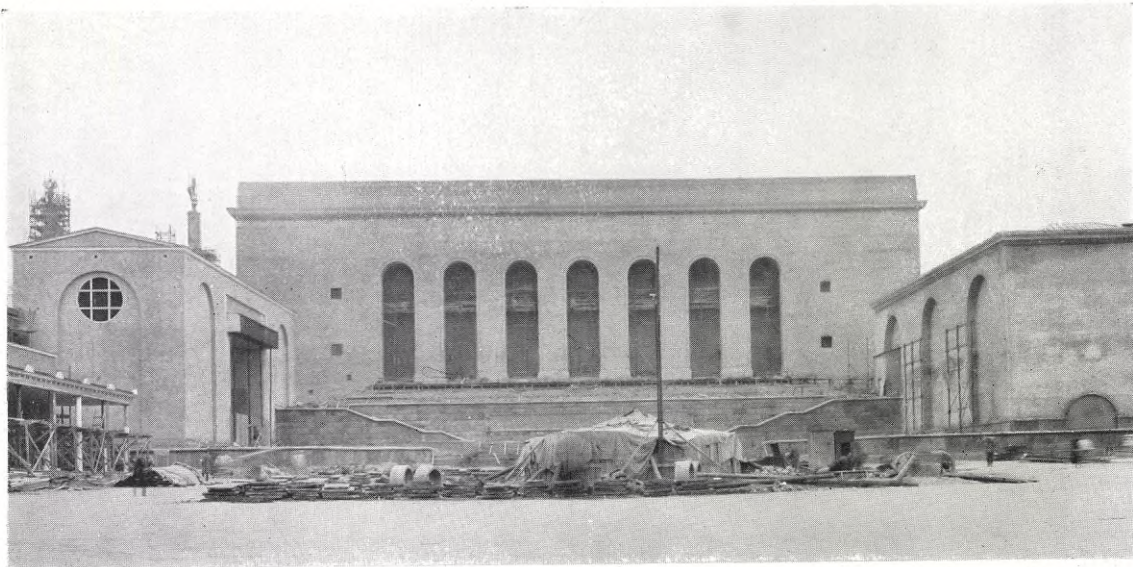

Foto. Sjöstedt, Gbg

Kliché Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg

EN NY VY FRÅN JUBILEUMSUTSTÄLLNINGEN I GÖTEBORG 1923. KRING DEN BLIVANDE GÖTAPLATSEN, en kontinentalt anlagd ny öppen plats med KONSTMUSEET I FONDEN (för svensk målning och skulptur), KONSTHALLEN t. h. (för norsk, dansk och finsk målning) samt t. v. HUVUDENTRÉEN TILL UTSTÄLLNINGEN. Häröver synas nu de höga MINARETERNA avslutade med efterbildningar av de två Göteborgs-skansarne Lejonet och Kronan, krönta med dessas respektive emblem

Eftertryck förbjudes.

Till bilder å följande sida.

Det låg en säregen stämning över K. Teaterns första framförande av *Hugo Alfvéns* pantomimiska musikdrama "*Bergakungen*", vilket avsetts att utgöra ett av festprogrammen under den nyligen gångna jubileumsveckan, med vilken den påtagligt hört samman. Dit hör denna tolkning av hur vårt lands saga och sägen vuxit fram ur den svenska naturen, denna ömsom storslaget gripande, ömsom på gamla vallåtar och danslekar byggda lustigt och melodiskt framglittrande musik. Hela denna betagande vackra och storslagna påminnelse om allt det djupaste och innerligaste, som fötts i svensk sång och diktning skulle förvisso ha i hög grad förhöjt jubileets minnesstämning. Föreställningen irleddes med en sats ur Alfvéns tredje symfoni under kompositörens eget anförande och så gick ridån upp för den första av de av prins Eugen utförda scentavlorna. Ingen nu levande svensk konstnär kunde som prins Eugen ha varit lämplig för en uppgift som denna och hans inramning av den i musik omskrivna Bergakungasagan ägde stämnings- och dekorativa värden av helt annan

och högre konstnärlig art än den traditionella teaterdekorationen. Så gott som varje ny tablå mottogs av premiärpubliken med spontant bifall och skall man nämna någon av dem särskilt så må det vara den allra första med dess mot horisonten sig vidgande landskap i brungrön ton och fristående pyramidener eller sluttablån med de översnöade träden och vallbarnen och det mäktiga solklotet höjande sig över träden. Den koreografiska iscensättningen hade utförts av

Jean Börlin, och det hade också varit meningen att han på premiären skulle utföra Vallgossens roll. Den utomordentliga iscensättningen av själva pantomimen och de utmärkte grupperingarna får alltså tillskrivas hans skickliga och fantasifulle ledning.

Som valflicka hade Siri Österholm en lyckad kväll och Ebon Strandin utförde sina danser med sedvanlig skicklighet och lidelse. Som trollet Humpe må icke glömmas Emile Stiebels fantastiska uppenbarelse. Men kvällens bästa behållning blev dock varken pantomimen eller dansen, knappast musiken, den blev dekorationernas, däribland

JUBILEUMSUTSTÄLLNINGEN I GÖTEBORG 1923

HISTORISK UTSTÄLLNING - SVENSK EXPORTUTSTÄLLNING
UTSTÄLLNING AV SVENSK KONSTINDUSTRI OCH KONSTHÄNDVERK
SKANDINAVISK KONSTUTSTÄLLNING - UTLANDSSVENSK UTSTÄLLNING
POSTADR. GÖTEBORG 5 - TOMAR: UTSTÄLLNINGSSBYRÅN - TELEFONANROP: UTSTÄLLNINGEN
Göteborg den 19 januari 1923.

Fk/Mn

Till Hvar 8 Dags Redaktion,
Korsgatan 12,
Göteborg.

Det torde vara Eder bekant, att Utställningen träffat avtal med en firma rörande utgivning av vykort. Då det ligger i Utställningens intresse, att denna rätt skyddas, våga vi härmed hos Eder göra en hövlig förfrågan, huruvida Ni skulle vilja förbjuda eftertryck av de bilder, Ni publicera från Utställningen. Dessa äro nämligen, enligt vad vår kontrahent meddelat oss, så väl utförda, att de gott kunna läggas till grund för reproduktion på vykort och sålunda bli till skada för monopolinnehavaren.

Förvissade om, att Ni vilja tillmötesgå oss i detta avseende, ha vi öran tackna

Med utmärkt högaktning
JUBILEUMSUTSTÄLLNINGEN I GÖTEBORG 1923
PRESSBYRÅN

Autografer

Eftertryck förbjudes!

Vi nödgas tillfölje den i och för sig synnerligen smickrande anmaningen i vidstående skrivelse från Jubileumsutställningen i Göteborg 1923 fästa upp-

märksamheten vid vårt tillkännagivande i varje nummer av H. 8. D. så lydande:

Eftertryck av text och illustrationer utan angivande av "HVAR 8 DAG" förbjudes.

“BERGAKUNGEN” Å K. TEATERN.

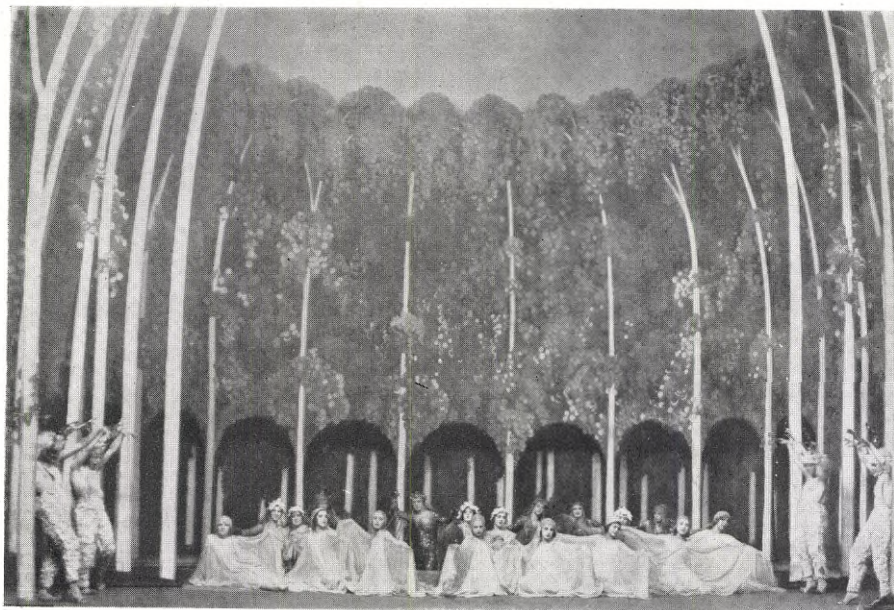

Foto. Almqvist & Printz, Stockholm.

Klick: Gode, Öst.

ANDRA TABLÅN UR 1:A AKTEN. Vid Skogstjärnen, dekoration av prins Eugen.

I mitten: JOHN BAUER, den vid en olycka 1918 omkomne unge konstnären, som på sin tid gav uppslaget och libretton till den nu utan hans namn framförda baletten.

icke att förglömma bergasalen, som hade konstnären J. A. G. Acke till skapare.

Hela den kungliga familjen med undantag av drottningen bevisade premiären och deltog livligt i bifallet. Ovationerna efter föreställningens slut riktade

Fr. v. Fröken SIRI ÖSTERHOLM (vällflickan) och herr OSCAR TROPP (vällgossen); herr SVEN HERDENBERG (bergakungen), fröken EBON STRÄNDIN (bergtrollsflicka).

“BERGAKUNGEN“, EN NY SVENSK BALETT Å K. TEATERN

Foto Almberg & Fvinnite, Sthlm.

FÖRSTA TABLÅN UR 1:a AKTEN
MED DEN UTOMORDENTLIGT
VACKRA SVENSKA LANDSKAPS-
DEKORATIONEN MÅLAD AV PRINS
EUGEN. Å bildens mitt synes *Fräken*
Stri Österholm (vairtlickan) och *herr*
Oscar Tropp (vairlgossen).

sig givetvis med speciell värme till prins Eugen som av publiken stående hälsades och även fick mottaga touche av orkestern. Även kompositören och de uppträdande hyllades med långvariga och väl-förtjänta applåder.

Ktische: Göse Ellbjörnt & Kihlmanstall, Örg.

Efter framförandet av "Bergakungen" har det påvisats att uppslaget och libretton till denna ballett härstammar från den framstående unge konstnären *John Bauer*, för några år sedan omkommen, ett förhållande, som icke varit vederbörligen obekant men som icke ansetts behöfligt fästa uppmärksamheten vid.

HUGO ALFVÉN.
Kompositör.

PRINS EUGÉN.
Bale tens scen dekoratörer.

J. A. G. ACKE.

HARALD ANDRÉ.
Regissör.

ITALIENSK PRINSESSA FÖRLOVAD.

7. v.:

PRINSESSAN JOLANDA AV ITALIEN som i dagarne officiellt tillkännagivit sin förlovnin med italienske ryttmästaren greve CHARLES CALVI DI BERGOLO, en broder till prins Aages av Danmark gemål

Efter ett senaste fotografi förut återgivet i H. B. D. Samtliga hittills synliga atelierporträtt äro äldre.

Prinsessan Jolanda, italienska konungparets äldsta dotter, har i dagarne eklaterat förlovnin med italienske ryttmästaren, greve Calvi di Bergolo. Detta är sålunda ännu en i raden av de nu så populära förlovninarna, där furstehusens medlemmar med åsidosättande av de gamla ståndshänsynen välja sig gemål inom det egna landet. Greve Calvi di Bergolo, vars fader på sin tid var italienskt sändebud i Köpenhamn och vars syster Mathilde sedan 1914 är förmäl med den danske prins Aage, tillhör en gammal, men icke särdeles förmögen piemontesisk adelstamij. Han tjänstgjorde under kriget även såsom flygare, sårades och blev dekorerad. Förlovnin har i Italien hälsats med stor tillfredsställelse.

I sitt hundra levnadsår ingår den 18 februari en av Stockholms äldsta invånare, förra statsrådinnan Hilda Günther, född Grewesmühl. Den gamla damen, som var förmäl med den år 1861 avlidne justitiestatsministern, serafimeriddaren Claes Ephraim Günther, befinner sig ännu vid relativt god hälsa och dröjer gärna vid sina gamla minnen. Det Güntherska hemmet var på sin tid samlingsplatsen för landets främsta politici och andra remarkabla personligheter.

Statsrådinnan Günther stod också den kungliga familjen nära och särskilt var hon fästad vid drottning Josefina. Hennes son, Sveriges f. sändebud i Köpenhamn, envoyén Ernst G., fortsätter också värdigt det gamla hemmets goda traditioner.

Ejdet porträtt.

Kliché: Sjöberg, Gbg.

GREVE CHARLES CALVI DI BERGOLO, prinsessan Jolandas av Italien förlovade.

Foto. Rahm, Stilm.

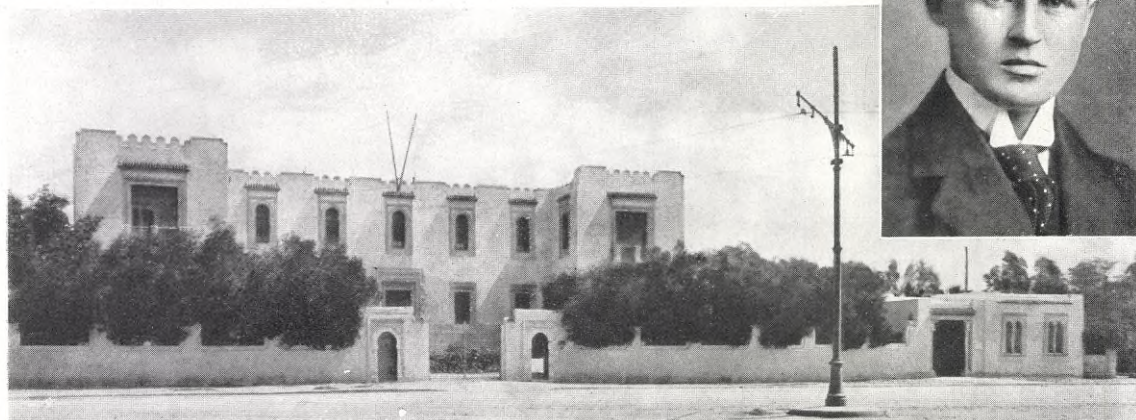
Kliché: Sjöberg, Gbg.

STATSRÅDINNAN HILDA GÜNTHER, född Grewesmühl, ingår i sitt 100:de år den 18 februari.

MRS ELINOR GLYN, den bekanta och rätt omstridda engelska författarinnan, väntas inom kort till Sverige på inbjudan till föredrag hos den svenska engelska föreningen i Stockholm och Göteborg. Efter senaste porträtt. Kliché: Sjöberg, Gbg.

Praktiserande läkaren i Stockholm, *docent John Reenstierna*, företog i slutet av föregående år en fem veckors studieresa till Pasteurinstitutet i Tunis dit han på grund av sina vetenskapliga arbeten om spetälska och ett av honom framställt serum blivit inbjuden av institutets chef, professor Charles Nicolle. Enligt meddelande från svenske generalkonsuln i Tunis till vårt utrikesdepartement har *docent Reenstierna* under vistelsen vid Pasteurinstitutet blivit föremål för synnerligen stor

Efter fotografier.

PASTEURINSTITUTET I TUNIS vid vilket *docent med. d:r John Reenstierna* blivit erbjuden plats såsom *avdelningschef*, vilket smickrande erbjudande dock avböjts. T. h. DOCENTEN MED. D:R J. REENSTIERNA. Kliché: Aug. Ryöbergs Klichéanst., Gbg.

RÅSUNDA NYA FÖRSAMLINGSHEM invigt av ärkebiskop Söderblom den 4 febr. GRUPP FRAN INVIGNINGEN: Fr. v.: Församlingshemets diakonissa Ellen Jansson, ärkebiskop Söderblom, fröken Sunnerdahl, grundläggartinna av hemmet, fru och kyrkoherde Nilsson i Solna.

Bildcentralen, Sthlm.

Kliché: Sjöberg, Gbg.

uppmärksamhet och erkänsla och speciellt äktheten och värdet av hans serum till fullo konstaterat. Han erbjuds till och med av professor Nicolle plats som avdelningschef vid institutet, ett erbjudande som förut aldrig blivit gjort en utlänning. Dessutom överlämnades till *docent Reenstierna* den nyligen präglade Pasteurmedaljen och även från officiellt håll blev han föremål för hedersbetygelse då till honom dagen före hans avresa överlämnades kommandörstecknet av Nichan Iftikharorden.

Erbjudandet att definitivt träda i Pasteurinstitutets tjänst har *docent Reenstierna* för närvarande måst avböja men har uttalat en förhoppning att dock få tillfälle till ett om också endast periodiskt samarbete med det berömda institutet.

*

Råsunda utanför Stockholm har nu fått sitt *nya församlingshem* fullt färdigt och det blev den 4 februari högtidligen invigt av ärkebiskopen. Församlingshuset kommer nu att omedelbart tagas i bruk i sin helhet efter att till större delen ha varit använt redan sedan hösten 1918.

Det är Solna församlings frivilliga hjälpförening, som här har utgångspunkt för sin omfattande verksamhet i ett av huvudstadens fattigaste och sämst tillgodosedda distrikt. Alla medel till hemmet ha insamlats på frivillighetens väg, sålunda har den nyligen avlidna fru Lotten Norlund bland sina många donationer bidragit

Forts. å sid. 334.

AKTION MOT LEDARNE AV LANDMANDSBANKEN.

RÄTTSLIG UNDERSÖKNING AV LANDMANSBANKENS FÖRHÅLLANDE OCH LEDARNES STÄLLNING TILL DESAMMA i och för even-
tuellet åtal. — Några av huvudpersonerna via förtören: 1. Bankens chefsdirektör i sin till rekonsstruktionen sisttiane septem-
ber etatsrådet Emil Glück-
stadt; 2. Bankdirektionens ordförande amiral Richtelien; 3. Nationalbankens chef d:r Ussing; 4. Förtörsledaren, landsdome-
nare Rump; 5. Rikts-
advokaten Topsøe-Jensen. — Efter fotografier. — Kilde: Sjoberg, Gjøp.

Vidst. bild:

ENGELSK-AMERIKAN-
SKA SKULDFRÅGAN.
Englands delegerade, fi-
nansministern Baldwin
och chefen för Englands
Bank Norman, konjerera
i Washington med den
amerikanska kommissio-
nen. Gruppfoto från för-
sta konferensen den 12
januari. — Fr. v.: Han-
delsministern Hoover (A),
Burton (A), finansmi-
nister, Baldwin (E), Nor-
man (E), Wadsworth (A),
senator Smoot (A), ut-
rikesminister Hughes (A),
finansminister Mellon (A).
Konferensens sekreterare
stående

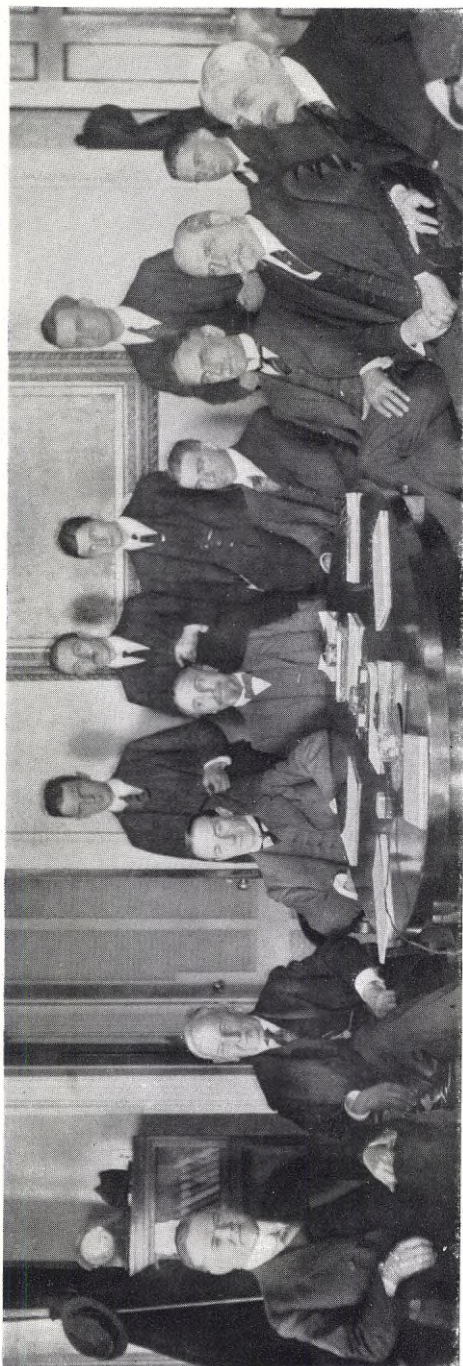
Text å sid. 335.

Kilde: Sjoberg, Gjøp.

Tisdagen den 6 februari öpp-
nades i Köpenhamn de offent-
liga undersökningsförhören
med de män, som anses främst
böra stå till svars för den ka-
tastrofala kris som drabbat
Landmandsbanken och som re-
sultat i att Danmarks förut
största och mest ansedda bank
stod inför fullständig ruin med
en förlust av mer än en fjärde-
dels miljard kronor. Häftiga
politiska debatter ha förts och
nu har man slutligen för tredje
gången nödgats rekonstruera
banken med en statsgaranti, en
sorts kaution för samtliga in-
sättningar, d. v. s. c:a 1,200
miljoner — nära en och en
i fjärdedels miljard! — kronor.

Av de offentliga förhören
framgår med full klarhet, att
det är etatsrådet *Emil Glück-
stadt*, som nu ligger sjuk, och
hans nu avlidne meddirektör
Ove Ringberg, som på ett oför-
svarligt sätt hava handhaft

Forts. å sid. 334.

En utnämning av mindre vanligt intresse ägde för någon tid sedan rum, då nämligen till kommandör av Vasaorden utnämndes direktör *Hans Lagerlöf*, New-York, en av Svensk-Amerikas mest framträdande personligheter. Det är en mångårig, av stark kärlek till det gamla fäderneslandet buren verksamhet, som genom detta ärestecken bringats ett officiellt erkännande.

Hans Lagerlöf föddes 1880 på Mem i Östergötland och är son till framlidne tullförvaltaren och vice häradshövdingen C. J. Lagerlöf och hans maka, född de Broen. Han tillhör sålunda, för att citera Oscar Levertins ord om hans sysslings, den berömda författarinnan Selma Lagerlöfs, ättartavla "en urgammal svensk släkt, från vilkens stamträd trådar gå till Olof Rudbeck såväl som till Tegnér och Geijer". Å sin moders sida har han holländsk härstamning, ur vilken måhända det starka intresset och den stora begåvningen för merkantil verksamhet får härledas. Sedan han vid 18 års ålder börjat sin bana som bruksbokhållare vid Skultuna bruk och genom anställning i utlandet — i Lübeck, Paris och London — vunnit ytterligare ökad erfarenhet tilldelades han, den dittillsvarande yngste stipendiaten, ett av Statens studieunderstöd och avreste så till Amerikas Förenta Stater hösten 1903.

I New York inträdde L. i firman Aspegren & Co., Produce Exchange, och blev chef för firmans trämasseavdelning. 1905 erbjöds honom chefsyssla och delägareplats i firman Jean Freese, New York, vilken befattning L. innehade till 1907, då han med herrarna Adolf och John Aspegren, bildade firman Scandinavian American Trading Co., Inc., i New York, vilket bolags president och verkst. direktör han blev, samt kvarstod såsom sådan intill 1918, då han bildade det av honom konstituerade bolaget, Lagerloef Trading Co., Inc., New York, som redan nu, efter endast 5 års verksamhet, är en av de största och mest aktade

HANS LAGERLÖF.

En av Svensk-Amerikanarnes framgångsrikaste och mest ansedda personligheter. Upprepade betydande donationer av olika slag till det gamla hemlandet äro vackra uttryck för hans obrutna fosterländska känslor, och som ett erkännande härav utkom av hans gärning i övrigt tilldelades han sistl. år den jöt utlandssvenskar mycket såisynpta utmärkelsen av Vasa ordens kommandörstecken. — Efter fotograf. Klische: Sjöberg, Gbg.

firmorna inom trämassebranschen i U. S. A. L. har innehaft många förtroendeuppdrag, och verkar för närvarande såsom ensamrepresentant i U. S. A., Canada, Cuba samt Mexico, för de båda stora försäljningsorganisationerna i Finland, vilka hava hand om detta lands försäljning av cellulosa och trämassa.

L. dubbades nyligen av Republikens president, till Riddare av Finlands Hvita Ros, 1:a kl., såsom ett erkännande av förtjänstfullt arbete i landets intresse.

Lagerlöf samarbetade på sin tid ivrigt med framlidne skeppsredaren Wm. R. Lundgren i Göteborg, för att få till stånd en direkt passagerarlinje, Sverige—U. S. A., och inlade i samband därmed även ett förtjänstfullt arbete vid upprättandet av den för Sveriges handel och sjöfart nu så betydelsefulla reguliera Svenska Amerika-Mexico Linien.

L. var även en av de män, som år 1907 skapade Svenska Handelskammaren i New York, i vilken institution han sedan dess varit en av direktörerna, samt nu hederssekreterare. Han är också styrelsemedlem i Svenska Köpmannaklubben i New York. Många äro de kommitteer där L. medverkat, bl. a. deltog han vid ansökanfandet

och avtäckandet av minnestavlorna över John Ericsson i New York i mars 1922 samt är en av medlemmarne i kommittén för John Ericssons Staty, vilken nu är under arbete för uppförande i Washington.

Tid efter annan har direktör Lagerlöf genom stora donationer — till bekämpande av barnförslamningen, till sportliga institutioner, till den av honom stiftade "W. R. Lundgrens Skollovs- och Feriefond" m. m. — i gärning omsatt sin starka känsla för det gamla hemlandet. Nu senast har han tillsammans med konstnären själv till Norra Latinläroverket i Stockholm skänkt en kartong till Axel Törnemens freskomålning i Andra kammarens sal i riksdagshuset. Det ståtliga konstverket, varav vi lämna en avbildning här (å sid. 332), upptager det övre väggfältet i

en av skolans ljusgårdar, vilken härigenom fått en enastående utsmyckning.

De båda donatorerna hava en gång samtidigt varit läroverkets elever och bringa genom donationen en hyllning åt minnet av skolans nu avlidne gamle rektor fil. dr. Carl Lundberg, på samma gång som den är ett vackert vittnesbörd om trofasthet och minnesgodhet.

Forts. å sid. 334.

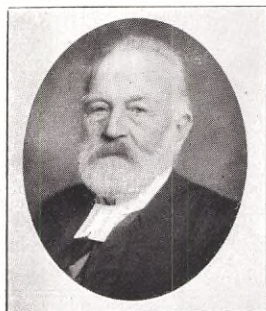

Efter J. Vagners

AXEL TÖRNEMANS KARTONG "ENGELBREKT VÄLJES TILL RIKSHÖVITSMAN I ARBOGA" skänkt av direktör Hans Lagerlöf i New York och konstnären till Norra Latinläroverket i Stockholm till minne av deras skolgång där och av skolans dåvarande rektor, fil. dr. Carl Lundberg.

Klische: Sjöberg, Gbg.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

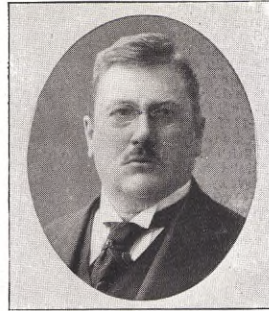
C. A. E. LANDQUIST.
Fil. o. Teol. d.r. Kyrkoherde.
Stockholm. — 80 år 16 febr.*

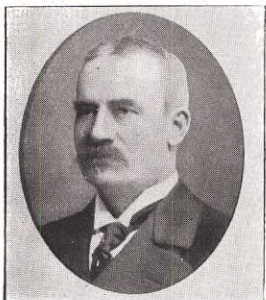
L. A. GUSTAFSSON.
Kontr. prost. Kyrkoherde.
Mora — 70 år 19 febr.*

N. H. NILSSON-EHLE.
Professor. — Åkarp.
50 år 12 febr.*

O. E. STENSTRÖM.
Nyttämnd professor vid
Veterinärhögskolan.*

G. W. FROST.
Direktör. — Malmö.
70 år 22 febr.*

C. OHLSSON.
Fabrikör. — Ryd.
75 år 19 febr.*

A. H. ELIASSON.
Grosshandlande. — Stockholm.
55 år 16 febr.*

C. A. ÅSÖ BRANDER.
Grosshandlande. — Sthlm.
50 år 2 febr.

P. J. DAHLGREN.
Kommandör v. K. Flottan.
Sthlm. — 65 år 20 febr.*

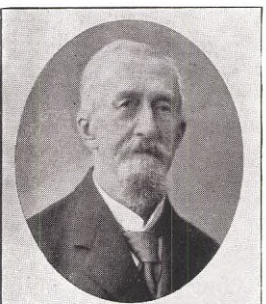
C. E. SUNDIN.
Överste. — Uppsala.
60 år 19 febr.*

C. C. A. FALLENIUS.
Kommandör. — Karlskrona.
60 år 19 febr.*

H. H. K. ERICSON.
Kommandör. Förutv stalsråd.
Stockholm. — 55 år 16 febr.*

J. G. RIDDERSTOLPE †.
Friherre. — Stockholm.
F. 1840. † 7 febr.*

C. G. SUNDLING †.
Direktör. — Falköping.
F. 1848. † 3 febr.*

E. F. HELLBERG †.
F. d. Provinsialläkare. — Lycksele.
— F. 1866. † 31 jan.*

W. O. OLSSON †.
Grosshandlande. — Sthlm.
F. 1862. † 10 febr.*

Klubb: Aug. Sjöbergs Klubbansl., Öbg

* Data å nästa sida.

AXEL LANQUIST. Stud. 62, fil. dr 72, fil. dr 22, teol. kand. 75, teol. dr 93. Prästv. 76, past.-ex. 78, kyrkoh. i Katarina förs. i Stockholm sdn 79. Inspekt. i Stockh. folkskolesem. 81—13, led. av dir. i Prästersk. änke- o. pup.-kassa 86—13, dess ordf. 95, led. av överstyr. i Stockholms stads folkskolor 81—06, dess ordf. 1900—06, på sin tid tj-förrätt. ordf. i Stockh. stads Konsistorium under 6 år, därjämte ordf. i ett flertal av församl, filantrop. inrättningar.

AXEL GUSTAFSSON. Stud. 73, prästv. 77, past.-ex. 83, kyrkoh. i Mora sdn 02, kontr.-pr. i Mora kontr. sdn 12. Insp. f. Mora komm. mellansk. sdn 12. På sin tid led. i Västml. o. Kopparb. l. ländstings populära föreläs. Ordf. i styr. f. Mora samsk. 09—12.

HERMAN NILSSON-EHLE. Stud. 91, fil. lic. 01, fil. dr 09, doc. i botan. v. Lunds univ. s. å., prof. i samma ämne där 15, erh. personl. professor i färdtj. h.-forsk. v. Akarp 17. Med. hed.-dr i Lund 18. Ordf. i styr. i Malmö. l. frökontr.-anst. s. å. Vetenskapl. förf. Led. av Vetensk.-akad., Fyslograf. sällsk. Biogr. o. h. helsid.-portr. årg. XXI: 15.

OLOF STENSTRÖM. F. 1870, stud. 91, veter.-ex. 96, veter. i Grillby och v. Hamra gård samt 02 statskonsult. f. bekämp. av nötkreaturstuberk: även anställa som veter. v. Stockh. hälsov.-nmd f. mjölkkontr. Tf. prof. i patolog. anat. v. Veter.-högsk. 20, i dagarne ord. innehav. av samma professor.

WILHELM FROST. Utbild. sig inom garveriyriker h. fadern, P. Frost i Landskrona, o. hos brodern, Samuel Frost i Malmö, blev deläg. i sistn. firma 80, v. ombildn. t. a.-b. dess andre chef t. 06. Verkst. dir. i Allm. sv. utsåd. a.-b. i Svalöv 08—15, därefter kassadir. där t. 22. Styr. ordf. i Malmö handsk- o. glaciöfäderfabr.-a.-b., styr.-led. i a.-b. Liljedalska läderfabr. i Sölvesb., Allm. sv. utsåd. a.-b. i Svalöv, Försäkr.-a.-b. i Malmö, Återför-säkr.-a.-b. Hermes.

CARL OHLSSON. Prakt. utbildn. inom garveriyriker i Amerika, etabl. eget garveri i Ryd 75. Mångårig huvudman o. styr.-led. i socknens sparb., på sin tid styr.-led. i a.-b. Malmö folkbanks avd.-kontor samt i Ryds brunns-o. badanstalt.

AXEL ELIASSON. Grund. efter avslut. skolstud. o. praktik i in- o. utl. firman Axel Eliassons konstförlag i Stockh., numera en av de främsta i vårt land i sin bransch. Sdn 10 anordnare av Barnens Dag i Stockholm vilka filantrop. festdagar han skött på ett i alla avseenden, icke minst ekonomiskt, övertäffligt sätt. Ordf. i Odd Fell. ordens i Stockh. högre grader. Biogr. o. h. helsid.-portr. årg. XIX: 20.

PER DAHLGREN. Ujtn. v. Flott. 77, kommandör 04; chef f. Marinförvalt. torpedavd. 1900—05, chef f. Sjökrigshögsk. 05—09, chef f. Sjökarteverket 09—21. Red. f. Tidskr. f. Sjöväsendet 89—93; attaché v. legat. i Washington under kriget U. S. A.—Spanien 98. Led. av Krigsvet.-akad., K. Örlögs.-sällsk.

CLAËS SUNDIN. Ujtn. v. F. Livgren.-reg. 81, ljtn. 89, v. Gen.-staben 92, överste i Gen.-staben 08, v. Gen.-staben 09, överste o. chef f. Uppl.

RÅSUNDA FÖRSAMLINGSHEM. Forts. fr. sid. 330.

med en större penningssumma. Störst och dyrbarast av salarne är Kyrksalen med plats för över 200 personer. Här står bl. a. ett altarskåp i medeltidsstil med målningar av professor Olle Hjortzberg samt en ljuskrona, skänkt av drottning Victoria. Intill kyrksalen gränsar samlingssalen, Elisabetsalen, uppkallad efter fru Norlunds dotter. Därförutom upptager byggnaden bibliotek, klinik med kostnadsfri sjukvård, arbetssalar och arbetsrum för scouter samt bostäder för diakon och diakonissa. En klocka, som hänger i en stapel vid ingången, är en gåva av K. G. Bergholtz & C:s klockgjuteri i Stockholm. Arkitekt för den vackra byggnaden har varit herr Carl Åkerblad i Råsunda.

LANDMANDSBANKEN. Forts. fr. sid. 331.

bankens medel. Bakom allas rygg har deras börsspel fört dem ut i transaktioner, vilka domstolen nu skall avgöra vara juridiskt straffbara eller ej.

Utän tvivel komma flera av de i saken invecklade att ådömas straff, och den allmänna opinionen känner icke stort medlidande med de skyldiga. Därtill har olyckan gått ut över allt för många oskyldiga, gamla pensionärer och sådana människor, som faktiskt mist allt vad de ägde, i det att de i fullt förtroende till Landmandsbanken placerat sina pengar i bankens aktier, vilka nu äro alldeles värdelösa. De förluster, Landmandsbanken lidit, äro fantastiska och sakna varje motstycke i bankvärdens historia, med hänsyn tagen till landets och bankens relativa storlek. Enbart på ett bolag, med vilket banken var nära lierat, det världsomspännande "Transatlantisk Kompagni" inom vilket bedrägeri och oduglighet firat sannskyldiga triumfer, hava 132 millioner gått förlorade, och en enda bankfirma, det förr mycket ansedda gamla affärshuset I. M. Levin & Co. har kostat banken 17 millioner kronor i ren spekulationsförlust. De största förlusterna komma alla från Glückstadts personliga vänner och bekanta.

Riksdovokat Topsöe-Jensen skall nu söka klarlägga i huru stor utsträckning, åtal kan anhängiggöras mot

inf.-rez. sdn 11, chef f. 9 inf.-brig. sdn 16. Souschef i Lantförsv.-dep. komm.-exp. 04, avd.-chef v. Gen.-stabens krigshist. avd. 05—09 chef f. Lantförsv.-dep. komm.-exp. 09—11. Sakkunn. i utredn. av ml.-övn. v. allm. lärov. 06, 09. Ordf. i styr. f. Upps. skytteb. sdn 12. Led. av Krigsvet.-akad. Styr.-led. i Vintervikens a.-b. sdn 22.

ALBERT FALLENUS. Ujtn. v. Flott. 84, komm.-kapt. 2 gr. 07, 1 gr. 11, kommandör 19. Lär. v. Sjökrigssk. 98—07, chef f. Torpeddep. i Stockh. o. Karlskr. 06—17, avd.-chef i Marinförv. 18—19, sdn sistn. är varvschef i Karlskrona varifrån han avg. i dessa dagar. Delt. i ett flertal sjöexp. som fartygschef el. avd.-chef, ävensom i ett stort antal komm.- o. sakkunn-uppdrag. Dir. i Flott. pens.-kassa 10—13.

HANS ERICSON. Ujtn. v. Flott. 89, kommand.-kapt. 2 gr. 11, av 1 gr. 15, kommandör 17, i res. 21. Tjg. v. Marinförvalt. 98—04, adjut. v. inspekt. av Flott. övn. t. sjöss stab 04—09, adjut. h. Konungen 10, överadjut. 17, i Marinförvalt. 09—14, chef f. Marinförv. art.-avd. 14. Led. av sjökrigs-mat.-komm. 07—09, flottstabs komm. 08, komm. ang. sjömansskärens organ. s. å., sekr. i parlam. försvarskomm. 07—10, led. av kustöfvervakningskomm. 14, lotsverks. lönerel. 15. Statsråd o. chef f. Sjöförsv. dep. mars—okt. 17. Led. av Krigsvet.-akad., ned.-led. av Örlögs.-sällsk. Led. av Riksd. F. K. 12—19, led. av stats.-utsk. Intr. efter avsk. fr. Flott. som förste verkst. dir. f. Stockholms rederi a.-b. Svea. Ordf. i styr. f. Finnboða varv, led. av styr. f. ångf. a.-b. Göta Kanal, Sv. ångf. ass.-fören., Sv. redarefören., S. allm. sjöfartsfören. Biogr. o. h. helsid.-portr. årg. XVI: 32.

GUSTAF RIDDERSTOLPE †. Stud. 58, arrend.egend. Gøthardsberg 62—75, inköpte senare egend. F. i Lemna o. Berga i Östergöt. o. inneh. dem t. 81. På sin tid landstingsman i Österg. l. Ing. sistn. år i Domänstyr. o. tj-gj där som aman. o. regis. str. samt 87—88 som tf. domänintend. i Kristianst. o. Östergöt. l. Avsk. 11. Delt. som huvudman f. sin ätt i den sistn. ständsrådsd. o. röstade f. representationsförändring.

GUSTAF SUNDLING †. På sin tid köpm. i Örebro, inneh. 84—96 den av honom grund. firman Gust. Sundling i Falköping-Rantea; drev under en följd av år en omfattande affärsför. med egend. i Västergöt. o. g'uvar i Bergsl., start. a.-b. Karbo torvströfabr., inköpte Falköp. gasverk. Led. av styr. f. Sydsv. kred.-a.-b. avd.-kontor 03, dir. där 03—20. Mångårig led. av stadsfullm., vattenledn.-styr., sparb. samt ordf. i drätselkammaren.

ERIK HELMBERG †. Stud. 75 med. lic. 90, bitr. prov.-läk. i Jönk. distr. 90—04, tf. prov.-läk. där 98—1900, prov.-läk. i Lycksele distr. 04—20. Led. av Riksd. A. K. 09—17, led. av bankoutsk.

WILLIAM OLSSON †. F. i London, genom. Göteborg. handelsinst. samt engisk därefter i faderns affär i London; öfverflyttade t. Sverige 96 o. blev då svensk undersäte samt upprättade egen affär i trävaruindustrin i Stockholm. En mångintresserad person, har O. i dagspressen gjort uppmärksammade inlägg i dagens spörsmål av företrädesvis ekonomisk art. Särskild känd såsom skapare (96) av Lundbergs skola, vars preses han är.

de personer, som buio ansvaret för banken och dess ledning. Bland de män, som underkastas förhör, är styrelsens ordförande *amiral Richelieu*, överformynder Friis, förvaltare Sonne (bägge förtutvarande ministrar) och direktör Heilbuth de mest kända, men alla de 13 män, som nu stå inför rättvisans skrank och ha varit tvungna att underkasta sig skarpa förhör, voro fört bland landets mest ansedda namn.

Det är svårt att förutsäga utgången, men rättens förhandlingar följas av allmänheten med en ovanlig uppmärksamhet. Man fordrar en grundlig undersökning och att de verkligt skyldiga straffas. Det sätt, på vilket man i detta fall handlat med andra människors pengar, anses skandalöst och hela landets anseende, och därmed också dess penningeväsen, har lidit av vad Glückstadt och hans krets förbrutit. Man hoppas nu, att sedan undersökningen avslutats och domen fällt, det skall falla ro omkring banken, det enda sätt, på vilket den kan föras fram till bättre tider.

HANS LAGERLÖF. Forts. fr. sid. 332.

L. är sedan år 1904 i äktenskap förenad med målarinnan Clara Lenz dotter till framlidne direktören för Museet i Lübeck, professor dr. H. Lenz och hans maka, född Classen. Barnen äro: Mabel Lenz, Gerell Carl Peter och Erik Gustaf.

MEDELANDE
till H. 8. D:s Medarbetare.
Skönlitterära bidrag,
vilka städe i tur och ordning snarast granskas,
HONORERAS OMEDELBART EFTER AN-
TAGANDE eller returneras i motsatt fall direkt
20 öre porto åtföljt manuskript :: :: ::
BLIV MEDARBETARE I HVAR 8 DAG
redaktionen.

Åter värdnad. Kläder: Sjöberg, Gbg.
ALEXANDER STULGINSKI. Republiken Lithauens nyaalde president.

föredraget. De rent militära spörsmålen under kriget blevo däremot belysta vid ett föredrag inför svenska officerare, hållet dagen efter det förstnämnda.

General von Lettow-Vorbeck deltog redan före världskriget i flera expeditioner till Ost-Asien och Afrika, där han vunnit inblick i de koloniala förhållandena. 1906 svårt sårad i Sydväst-Afrika, fördes han till Kapstaden, varigenom han fick kännedom om Kapkolonien. Vid återresan till Tyskland passerade han för första gången tyska Ost-Afrika, som under världskriget skulle bli hans verksamhetsområde och där han utförde storverket att av nästan ingenting skapa och utrusta en liten armé.

*

Östersjöns oroliga hörn är som bekant dess sydöstra, där Versaillesfredens nybildningar, republikerna Polen och Lithauen, Memelområdet m. fl. ännu icke nått fram till ordnade förhållanden och där tyska, franska och specifikt nationella intressen föra en upprivande kamp. Under den gångna månaden har särskilt Memelområdet, som står under allierat beskydd i avvaktan på en kommissions avgörande om definitiv statlig organisation, varit skådeplatsen för många oroligheter, i det att lithauiska insurgentskaror besatt området. Att stridigheterna så kraftigt kommit till utbrott just här, beror utan tvivel därpå, att Memel, vars befolkning för f. ö. till stor del är av lithauisk nationalitet, för Lithauen, som dock ej såsom stat inblandat sig i striden, erbjuder den enda tillgängliga och goda Östersjöhamnen. Såväl detta som ett flertal andra svårösta problem ställa stora krav på respektive staters ledande män, icke minst då på den nyvalde lithauiske presidenten, Alexander Stulginski.

Stulginski, som är endast 37 år gammal, har under sin politiska bana tillhört det kristligt-demokratiska partiet och ägnat särskilt intresse åt lantbruksfrågor. Efter att någon tid hava beklätt inrikes- och jordbruksministerposter, valdes han i maj 1920 till den då sammanträdande nationalförsamlingens, "Seimas", president och utövade såsom sådan i verkligheten ett statsöverhuvuds funktioner. Under de sedan dess förlutna trenne åren har han visat prov på stor dug-

Den berömda organisatören av försvaret av tyska Ostafrika under världskriget *general Paul von Lettow-Vorbeck*, befinner sig för närvarande på besök i Sverige för att på inbjudan av Svensk-tyska föreningen i Stockholm och Göteborg hålla en del föredrag om händelserna i den stora tyska kolonien under krigsåren. Det första föredraget hölls vid föreningens i Stockholm sammanträde den 7 februari i Grand Hotells högtidssal och hade samlat så många åhörare som den stora salen kunde rymma. Bland de närvarande märktes först och främst härvarande tyska legations så gott som samtliga medlemmar, en mängd högre svenska officerare samt andra framstående personligheter. Självfallet var det denna gång icke de rent militärtekniska spörsmålen, som blevo behandlade utan blott de yttre konturerna av den tyska stridsstyrkans öden i Ostafrika under de fyra krigsåren. Entusiastiska applåder hyllade föreläsaren såväl före som efter det synnerligen intressanta

GENERAL PAUL VON LETTOW-VORBECK. Tyska Ostafrikas berömda försvarare, gäst i n. Sverige på inbjudan av Svensk-tyska föreningen i Stockholm och Göteborg. Foto Holmén, Sthlm, Kläder: Sjöberg, Gbg.

lighet och då presidentval enligt den nya lithauiska författningen för första gången försiggick den 21 dec. 1922 föll valet helt naturligt på Stulginski. Hans klokhet, rättvisa och parlamentariska skolning komma utan tvivel i hög grad ställas på prov, men också säkert att gagna den nya republiken.

Till bild å sid. 33'.

*

Det interallierade skuldspörsmålet har nu kommit ett stort steg närmare sin lösning i det att en överenskommelse träffats mellan England och Förenta Staterna om den engelska krigsskuldens fondering. Som man torde erinra sig avreste omkring årsskiftet en tremannakommitté med den engelske finansministern Mr Stanley Baldwin i spetsen till Amerika (se H. 8. D. nr 15) för att där med motsvarande amerikanska kommitté diskutera frågan och så vitt möjligt ena parterna om ett förslag. Detta har nu lyckats och villkoren äro i korthet följande. Englands skuld den 15 dec. 1922 uppgick till 4,600 mill. dollars, å vilken summa årliga avbetalningar skola göras efter visst schema. Räntan skall till den 15 dec. 1932 beräknas efter 3% för att sedan höjas till 3½%. Hela skulden beräknas slutbetald inom 65 år. Förslaget, som framlagts av den amerikanska skuldfonderingskommissionen har efter någon tvekan antagits av den engelska regeringen liksom även av Förenta Staternas folkrepresentation. Englands beredvillighet att till fullo uppfylla krigsårens förpliktelser måste överallt tillvinna sig det största erkännande, dels i betraktande av att skulden till stor del utgöres av Englands garanti för Frankrikes och andra allierade länders krigslån, dels med hänsyn till de f. n. ekonomiskt så tryckta tiderna, då t. o. m. skuldernas avskrivning betecknats som den enda framkomliga vägen.

BLIV MEDARBETARE I HVAR 8 DAG!

FORTSATT FRANSK INMARSCH I TYSKLAND.

Situationen i Ruhrområdet tillspetsas alltmer. Kampen om kommunikationsmedlen fortsätter och enstaka våldsamma episoder inträffa här och var. Sedan rikskanslär Cuno avlagt ett mycket uppmärksammat besök i de besatta områdena, hava tyska ministrar förbjudits varje uppehåll inom desamma. Förbud har vidare utfärdats mot utförande till det icke ockuperade Tyskland av metallprodukter och en del andra fabrikat. Allt detta är sålunda nya led i den genom tullgränsens införande begynta taktiken att strängt avskilja de ockuperade områdena

Överst:

DEN TYSKE TULL-DIREKTÖREN I DÜSSELDORF ARRESTERAS. En typisk bild av fransk fredlig ockupation.

Efter fransk originalfoto.

från förbindelse med det övriga Tyskland.

Därunder: TVÅ BILDER FRÅN DEN TILL BADEN UTSTRÄCKTA OCKUPATIONEN. Franskt kavalleri intägar och besätter staden Offenburg och nederst: Franska officerare framför stadens rådhus. T. h. lokalbanan till Kehl, det av fransmännen besatta brohuvudet. — Efter fotografier. Tich: Gods Rittbyrå & Kichenstall, Gbn.